

**STATUTY
WSPÓLNOTY EMMANUEL
I
BRACTWA JEZUSOWEGO**

15 sierpnia 2017, w uroczystość Wniebowzięcia N.M.P.

Dykasteria
Ds. Świeckich, Rodziny i Życia
Prot. N. 2017/953-II/20

DEKRET

Wobec wystąpienia o zatwierdzenie zmian w Statutach Wspólnoty Emmanuel, przez pana Laurent Landete'a, Moderатора Generalnego tegoż stowarzyszenia, 5 lipca 2017 roku;

Biorąc pod uwagę dekret z dnia 20 lipca 2009 roku (Prot. N. 616/09/S-61/B-45), którym dawna Papieska Rada ds. Świeckich erygowała Wspólnotę Emmanuel do rangi publicznego międzynarodowego stowarzyszenia wiernych;

Uwzględniając fakt erygowania Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel, 15 sierpnia 2017 roku, przez Kongregację ds. Duchowieństwa, oraz przedłożone poprawki, mające na celu ułatwienie współpracy i organizacji władzy we Wspólnocie;

Po wnikliwej analizie poprawek w obowiązujących Statutach;

Zgodnie z art. 7 §1 statutu Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia oraz z kanonami 312 §1, 1° i 314 Kodeksu Prawa Kanonicznego;

Dykasteria ds. Świeckich, Rodziny i Życia dekretuje:

Zatwierdzenie poprawek w Statutach Wspólnoty Emmanuel – jak wskazano w nowej wersji Statutów, uwierzytelnionej przez niniejszą Dykasterię i złożonej w jej archiwach.

Wydano w Watykanie, 15 sierpnia 2017

o. Alexandre Awi Mello, I. Sch.
Sekretarz

kard. Kevin Farrell
Prefekt

DEKRET

W odpowiedzi na prośbę dotyczącą erygowania Wspólnoty Emmanuel do rangi publicznego międzynarodowego stowarzyszenia wiernych, wystosowaną przez pana Dominique'a Vermerscha, Moderатора tegoż stowarzyszenia, uznanego wcześniej przez Papieską Radę ds. Świeckich za międzynarodowe prywatne stowarzyszenie wiernych, 8 grudnia 1992 (Prot. N 1560/92/S-61/B-45a);

biorąc pod uwagę wysunięte przez Moderatora uzasadnione powody dla erygowania Wspólnoty Emmanuel do rangi publicznego międzynarodowego stowarzyszenia wiernych;

akceptując poprawki dokonane w tekście statutów;

zgodnie z artykułem 134 Konstytucji Apostolskiej *Pastor Bonus* o Kurii Rzymskiej, oraz kanonu 312 §1, 1° Kodeksu Prawa Kanonicznego, Papieska Rada ds. Świeckich niniejszym postanawia o:

1. Erygowaniu Wspólnoty Emmanuel do rangi publicznego międzynarodowego stowarzyszenia wiernych, **z osobowością prawną**, zgodnie z kanonami 298-320 oraz 327-329 Kodeksu Prawa Kanonicznego.
2. Zaakceptowaniu poprawek w Statutach Wspólnoty Emmanuel – jak wskazano w nowej wersji statutów, uwierzytelnionej przez niniejszą Dykasterię i złożonej w jej archiwach.

Wydano w Watykanie, 20 czerwca 2009 roku,
w święto Niepokalanego Serca Maryi

Joseph Clemens
Sekretarz

Stanisław Kardynał Ryłko
Przewodniczący

DEKRET

Papieska Rada ds. Świeckich, 8 grudnia 1992 roku, Dekretem nr 1560/92/S-61/B-45/a uznała **Wspólnotę Emmanuel** za międzynarodowe prywatne stowarzyszenie wiernych na prawie papieskim i zatwierdziła jej statuty *ad experimentum* na okres 5 lat (por. aneks).

Po upływie tego czasu i uważnym przestudiowaniu sprawozdania dotyczącego życia Wspólnoty;

widząc jej rozwój oraz fakt, że statuty przeszły próbę pozytywnie, dostrzegając dobrą współpracę z Kościołami lokalnymi i ożywiającego ją ducha misyjnego;

*Papieska Rada ds. Świeckich, Wspólnotę Emmanuel, międzynarodowe prywatne stowarzyszenie wiernych na prawie papieskim tym nowym aktem prawnym **zatwierdza ostatecznie.***

Wydano w Watykanie, 8 grudnia 1998 r.,
w uroczystość Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny

Stanisław Ryłko
Sekretarz

James Francis kard. Stafford
Przewodniczący

DEKRET

Wspólnota Emmanuel powstała w 1976 r. z grupy modlitewnej ruchu Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej, założonej cztery lata wcześniej w Paryżu przez Piotra Goursat i Martine Laffitte-Catta.

Członkowie Wspólnoty pragną przeżywać w duchu adoracji, współodczuwania i ewangelizacji rzeczywistość Emmanuela, „Boga z nami”, w życiu codziennym.

Eucharystia i Adoracja Eucharystyczna, a także kontemplacja w sercu świata, uzdalniają do współodczuwania z Jezusem, by kochać ubogich i służyć im, ewangelizować i zanosić Jego światło różnym kulturom i środowiskom. Miłość do Maryi, Matki Emmanuela, która pierwsza niosła Go światu, jest gwarancją wierności łasce pierwszego powołania.

Wezwanie Ojca Świętego do nowej ewangelizacji, skierowane do chrześcijan w Adwencie poprzedzającym rok 2000, potwierdza powołanie Wspólnoty Emmanuel do uczestnictwa w wypełnianiu misji Kościoła we współczesnym świecie.

Oddziaływanie Wspólnoty w licznych diecezjach i państwach różnych kontynentów, potwierdzone przez biskupów, pozwala uznać, że uczestniczy ona w ubogacaniu życia Kościoła, stając się coraz bardziej znakiem, że Bóg jest z nami.

Z tej racji Papieska Rada ds. Świeckich przyjmuje prośbę przedstawioną 4 lutego 1992 r. przez Moderadora Wspólnoty Emmanuel.

Po przestudiowaniu projektu statutów poddanego aprobachie i otrzymaniu zgody Jego Świątobliwości Papieża Jana Pawła II 20 listopada 1992 r., Papieska Rada ds. Świeckich uznaje Wspólnotę Emmanuel za powszechne prywatne stowarzyszenie wiernych na prawie papieskim, obdarzone osobowością prawną, zgodnie z przepisami kanonów 298 - 311 i 321 - 329 i zatwierdza jej statut *ad experimentum* na okres 5 lat.

Niech fakt uznania przez Stolicę Apostolską utwierdzi Wspólnotę na jej drodze miłości do Kościoła, wierności jego nauczaniu i oddaniu na służbę, a także pomaga w coraz głębszym zakorzenianiu się Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej we wspólnocie Kościoła. Niech Maryja, Matka i Królowa Kościoła prowadzi wciąż ku świętości wszystkich, którzy są i będą powołani, aby podążać za Emmanuelem.

Wydano w Watykanie, 8 grudnia 1992 r.,
w uroczystość Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny

Paul J. Cordes
Wiceprzewodniczący

Eduardo F. Kardynał Pironio
Przewodniczący

STATUTY WSPÓLNOTY EMMANUEL

PREAMBUŁA

Wspólnota Emmanuel jest stowarzyszeniem wiernych wszystkich stanów życia, które wyłoniło się ze strumienia łaski Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej.

Nazwa Wspólnoty pochodzi z Pisma Świętego: „Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy *Bóg z nami*” (Mt 1,23).

EMMANUEL to *BÓG Z NAMI*, obecny w naszym życiu codziennym.

Powołanie Wspólnoty Emmanuel jest zakorzenione w tajemnicy Wcielenia. Gromadzi ona osoby żyjące w świecie. Jej członkowie, świeccy i duchowni, pragną uczynić Jezusowi miejsce w centrum swojego życia, żyjąc w świecie, nie będąc ze świata. Otrzymują oni to samo powołanie do świętości i głoszenia Ewangelii (por. *Lumen Gentium*, 5).

Uświęcenie wszystkich członków Wspólnoty Emmanuel dokonuje się w ich codzienności, w życiu rodzinnym i zawodowym, a w przypadku niektórych z nich - w celibacie ze względu na Królestwo Boże lub w kapłaństwie służebnym.

- a. Najgłębsza łaska Wspólnoty wypływa z eucharystycznej adoracji Boga prawdziwie obecnego pośród nas, EMMANUELA. Z adoracji rodzi się współodczuwanie wobec wszystkich ludzi, którzy umierają z głodu, w znaczeniu materialnym lub duchowym. Ze współodczuwania zaś wynika pragnienie ewangelizacji¹ całego świata, a zwłaszcza najuboższych.
- b. Wylanie Ducha Świętego, słuchanie Słowa Bożego, oddanie Maryi, Matce Bożej, korzystanie z sakramentów i udział w liturgii oraz komunie wszystkich stanów życia, stanowiąc fundament życia wspólnotowego² i apostolskiego, zakorzeniają Wspólnotę w życiu Kościoła.

¹ Przypis językowy – W niniejszych Statutach, słowa *ewangelizować* i *ewangelizacja* oraz *misja* odnoszą się do głoszenia Dobrej Nowiny z poszanowaniem wolności religijnej każdego człowieka. Por. k.748 §2 Kodeksu Prawa Kanonicznego (KPK) oraz k.586 Kodeksu Kanonów Kościołów Wschodnich (KKKW).

² Przypis językowy – Termin *wspólnota* nie jest tu użyty w znaczeniu zawężonym do wspólnoty osób żyjących pod jednym dachem czy też wspólnoty zakonnej, ale w szerokim sensie, *stowarzyszenia wiernych* ożywionego duchem wspólnotowym. Tak więc terminy *wspólnota* i *wspólnotowy*, używane w Statutach, nie odnoszą się do życia zakonnego, ale do stowarzyszenia wiernych, zgodnie z kanonami 298 – 320 KPK oraz 573-583 KKKW.

- c. Eklezjologia komunii, a w szczególności komunii między kapłaństwem powszechnym wiernych i kapłaństwem urzędowym³, przeżywana w duchu dopełniania się stanów życia, stanowi zasadniczy aspekt życia duchowego, braterskiego i misyjnego członków Wspólnoty Emmanuel.
- d. Niektórzy spośród katolickich członków Wspólnoty Emmanuel mogą otrzymać szczególne powołanie. W Bractwie Jezusowym, stanowiącym serce Wspólnoty, bracia i siostry składają siebie w darze przez konsekrację⁴ i zobowiązują się do dyspozycyjności na rzecz wspólnotowych misji. Istota i forma tej konsekracji typu chrzcielno-gospodarskiego są opisane poniżej w pkt. f, g, h. Jak wszyscy inni członkowie Wspólnoty, także i ci należący do Bractwa Jezusowego, są powołani do świętości na drodze zgodnej z charyzmatem Emmanuela. Ponadto, niezależnie od stanu życia, otrzymali oni wezwanie do oddania się Chrystusowi w sposób definitywny we Wspólnocie, by wspierać jej podwaliny, codzienne życie i misję. Bractwo Jezusowe jest więc depozytariuszem powołania Wspólnoty Emmanuel i wierności jej charyzmatowi.
- e. Nazwę „Bractwo Jezusowe” zaczerpnięto z dwóch tekstów Pisma Świętego: „Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa i braćmi Jego” (Dz 1, 14); „Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Bożą, ten Mi jest bratem, siostrą i matką” (Mk 3, 34-35). Być bratem Jezusa, to pragnąć głębokiej komunii z Nim i kochać swoich braci miłością Jego Serca. Członkowie Wspólnoty Emmanuel, należący do Bractwa Jezusowego są wezwani w sposób szczególny, by „wziąć Maryję do siebie” i poddać całe swoje życie prowadzeniu Ducha Świętego. „Odbiorę wam serce kamienne i dam wam serce z ciała. Ducha mego chce tchnąć w was” (Ez 36, 26b-27a).
- f. Konsekracja w Bractwie Jezusowym polega na dobrowolnym odnowieniu konsekracji ochrzczonych (*Lumen Gentium*, 10), jako całkowitego daru z siebie, by we Wspólnocie Emmanuel być do dyspozycji Pana, Jego Kościoła i ewangelizacji. Wyraża ona wolę, by dać się spalać Miłości Bożej. Prowadzi najpierw do pogłębienia życia łaskami Wspólnoty Emmanuel. Konsekracja ta dokonuje się przed Jezusem obecnym w Najświętszym Sakramencie, w łasce Serca Jezusowego, zgodnie z tradycją Paray-le-Monial.
- g. Konsekracji towarzyszy oddanie się do dyspozycji ze względu na misje Wspólnoty Emmanuel. Dyspozycyjność ta wyraża się najpierw w postaci decyzji radykalnego ofiarowania się Bogu, poprzez wypełnianie zadań, służb i misji powierzonych przez Wspólnotę.
- h. Członkowie Wspólnoty Emmanuel, konsekrowani w Bractwie Jezusowym, stawiają sobie za cel przyjmowanie ognia miłości Chrystusa i promieniowanie nią, najpierw we Wspólnocie Emmanuel, a wraz z nią, wszędzie tam, gdzie zostaną posłani.

³ Por. Sobór Watykański II, Konstytucja *Lumen Gentium*, 10 : „Kapłaństwo zaś powszechne wiernych i kapłaństwo urzędowe, czyli hierarchiczne, choć różnią się istotą a nie stopniem tylko, są sobie jednak wzajemnie przyporządkowane, jedno i drugie bowiem we właściwy sobie sposób uczestniczy w jednym kapłaństwie Chrystusowym”.

⁴ Przypis językowy - termin *konsekracja* jest tu użyty w znaczeniu konsekracji ochrzczonych, według Konstytucji *Lumen Gentium* Soboru Watykańskiego II: "Ochrzczeni bowiem poświęceni są przez odrodzenie i namaszczenie Duchem Świętym, jako dom duchowy i święte kapłaństwo..." (*Lumen Gentium*, 10).

DYSPOZYCJE OGÓLNE

I. CHARAKTER I CEL

1. Wspólnota Emmanuel jest publicznym międzynarodowym stowarzyszeniem wiernych wszystkich stanów życia (zgodnie z kanonami 298-320 i 327-329 KPK), którzy, pozostając w świecie, pragną razem prowadzić życie kontemplacyjne i apostołskie w Kościele katolickim. Jej siedziba znajduje się pod adresem: 18, bd du Général Koenig, 92200 Neuilly-sur-Seine, Francja.

Katolików rytu Wschodniego, będących członkami Wspólnoty Emmanuel obowiązuje prawo właściwe ich Kościołom i poszanowanie własnego obrządku (por. k. §§ 2 i 3 KKKW).

Wszyscy członkowie, świeccy i duchowni, uznają się wzajemnie za braci i siostry w Chrystusie, obdarzonych tym samym powołaniem do świętości i głoszenia Ewangelii. Każdy z nich pragnie realizować to powołanie zgodnie z własnym stanem życia i rodzajem posługiwania. Zobowiązują się do współtworzenia razem jednej Wspólnoty i przyrzekają aktywnie wspierać się w wymiarze materialnym, braterskim i duchowym, na drodze uświęcenia i głoszenia Królestwa Bożego.

2. Zgodnie z duchem Preambuły, łaski adoracji, współodczuwania i ewangelizacji, którymi stara się żyć Wspólnota, mają swoje źródło w sakramentach: szczególnie w Eucharystii (lub Boskiej Liturgii) i sakramencie pojednania, w modlitwie osobistej i wspólnotowej, w otwarciu serca na działanie Ducha Świętego, w ufności Maryi Pannie, Matce Emmanueli.

3. Poprzez życie braterskie i podejmowane wspólnie działania, Wspólnota prowadzi swoich członków do uświęcenia i służy „ogólnemu, apostołskiemu celowi Kościoła”⁵. Mając udział w misji Kościoła, Wspólnota angażuje się:

- w ewangelizację wierzących i niewierzących (z pełnym poszanowaniem prawa każdej osoby do wolności religijnej),
- w ewangelizację kultury,
- w służbę chorym i ubogim,
- w edukację i formację ludzką i duchową, szczególnie młodzieży i dzieci,
- w promocję rodziny, nauki społecznej Kościoła i ekologii integralnej.

Wszystkie działania, zarówno w dziedzinie kultury i edukacji, jak i dzieła charytatywne oraz w zakresie pomocy społecznej, podejmowane są explicite w Imię Jezusa Chrystusa. Towarzyszy im głoszenie Dobrej Nowiny, zgodnie z wiarą katolicką, w świetle nauczania Kościoła, w ufnym poddaniu się jego Magisterium.

⁵ Sobór Watykański II, Dekret o Apostolstwie Świeckich *Apostolicam Actuositatem*, 19: "aliae finem generalem apostolicam Ecclesiam sibi proponunt..."

II. CZŁONKOWIE, OKRES PRÓBNY, ZAANGAŻOWANIE

4. Zgodnie z kanonami 316 KPK i 580 KKKW, zaangażowanie we Wspólnocie mogą podjąć osoby ochrzczone i bierzmowane w Kościele katolickim, pełnoletnie w rozumieniu prawa kanonicznego⁶ i państwowego, po odbyciu okresu próbnego (por. art.11), żyjące zgodnie z duchowością Wspólnoty i przyjęte formalnie przez Moderатора Generalnego i Międzynarodową Radę Wspólnoty (nazywaną dalej Radą lub Radą Międzynarodową, por. art. 38-42) lub, upoważnionych do tego, ich lokalnych przedstawicieli.

5. Ani zaangażowanie, ani konsekracja wraz z oddaniem się do dyspozycji, o których jest mowa w niniejszych Statutach – tak we Wspólnocie Emmanuel, jak i w Bractwie Jezusowym - nie zobowiązują pod karą grzechu.

6. Wspólnota gromadzi przedstawicieli wszystkich stanów życia (kanony 298 i 307 KPK oraz 578 KKKW):

- osoby świeckie, żyjące w małżeństwie lub stanu wolnego,
- kobiety i mężczyźni żyjących w celibacie dla Królestwa Bożego,
- kleryków lub diakonów na drodze do kapłaństwa,
- diakonów stałych,
- kapłanów Kościoła łacińskiego lub katolickich Kościołów wschodnich.

W odniesieniu do duchownych Kościołów wschodnich *sui iuris* należy czuwać nad poszanowaniem wierności własnemu rytowi (por. k. 28/KKKW), według dyspozycji kanonu 674/KKKW.

7. Księża inkardynowani w diecezji lub eparchii mogą podjąć zaangażowanie jako duchowni stowarzyszeni (por. art.27).

8. Osoby, które podjęły wcześniej życie konsekrowane, w znaczeniu zgodnym z kanonami 573-746 KPK oraz 572 i 410/KKKW, mogą podjąć zaangażowanie we Wspólnocie Emmanuel jako członkowie stowarzyszeni, z poszanowaniem własnych zobowiązań, za zgodą swoich przełożonych, wyrażoną na piśmie⁷.

9. Ochrzczeni niekatolicy nie mogą podjąć zwyczajnego zaangażowania we Wspólnocie. Mogą natomiast żyć łaskami Wspólnoty jako „bracia stowarzyszeni”, jeśli:

- rozeznają, że Wspólnota jest miejscem, do którego powołuje ich Bóg,
- deklarują gotowość poszanowania Kościoła katolickiego w jego Misterium, tożsamości, nauczaniu i praktyce sakramentalnej,
- mają możliwość uczestniczyć, w znaczącym stopniu, w życiu Wspólnoty, z jego łaskami i zobowiązaniami, w zgodzie z poszanowaniem i wiernością wobec Kościoła, do którego należą.

Na takich warunkach podejmują oni okres próbny i zostają przyjęci jako „bracia stowarzyszeni”, zgodnie z procedurą analogiczną do określonej w art. 4.

⁶ Kk 97 KPK. I 909 §§ 1 i 2/ KKKW, osiemnaście lat.

⁷ W przypadku życia zakonnego, por. kk.307§3/KPK i 578§3/KKKW. Nie dotyczy to mnichów katolickiego obrządku wschodniego: KK.433-504/KKKW.

Za zgodą Moderatora Generalnego i Międzynarodowej Rady Wspólnoty oraz upoważnionych do tego, ich lokalnych przedstawicieli, podejmują szczególną formę zaangażowania, która określa ich udział w życiu wspólnotowym z poszanowaniem więzów z ich Kościołem lub kościelną wspólnotą. Nie uczestniczą we władzach i nie otrzymują zadań związanych z formacją.

10. Wspólnotę tworzą członkowie w okresie próbnym, członkowie zaangażowani, konsekrowani lub na etapie próbnym w Bractwie Jezusowym, oraz, na specjalnych zasadach: członkowie stowarzyszeni, bracia stowarzyszeni i duchowni stowarzyszeni. Członkowie, bracia i duchowni stowarzyszeni nie mogą zostać wybrani do komitetów doradczych stref i nie mają prawa głosu.

Osoby, którym bliskie są cele Wspólnoty, niemogące, z obiektywnych powodów, wypełniać wszystkich zobowiązań, mogą otrzymać zgodę Moderatora Generalnego lub jego delegata na podjęcie zaangażowania jako członkowie stowarzyszeni.

Okres próbny

11. Zaangażowanie poprzedzone jest okresem próbnym, którego czas i etapy są określone w wewnętrznym regulaminie, zatwierdzonym i podlegającym zmianom za zgodą Międzynarodowej Rady Wspólnoty, po konsultacji z Radą Bractwa Jezusowego. Etapy próbne odbywają się za zgodą Moderatora Generalnego lub jego lokalnego reprezentanta.

12. Osoby przygotowujące się do chrztu mogą rozpocząć okres próbny, ale nie mogą podjąć zaangażowania.

Zaangażowanie

13. Zaangażowanie we Wspólnocie Emmanuel podejmuje się na okres jednego roku. Odnawia się je każdego roku. Zaangażowanie i jego odnowienie odbywają się przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, w obecności braci i lokalnych odpowiedzialnych. Podczas zaangażowania wypowiada się następującą formułę: „Ja, (imię i nazwisko), podejmuję zaangażowanie we Wspólnocie Emmanuel”.

III. ŻYCIE, PRAWA I OBOWIĄZKI CZŁONKÓW

14. Członkowie Wspólnoty Emmanuel zobowiązują się do życia braterskiego, kontemplacyjnego i apostołskiego w świecie, które realizują w codzienności.

15. Członkowie Wspólnoty Emmanuel zobowiązują się, o ile to możliwe, do:

- codziennej dłuższej adoracji (adoracji Najświętszego Sakramentu, kiedy jest to możliwe);
- codziennego uczestniczenia w Eucharystii z poszanowaniem przepisów liturgicznych własnych tradycji. Kapłani zobowiązują się do codziennego sprawowania Eucharystii⁸;
- codziennej modlitwy uwielbienia, odprawianej w radości i kiedy to możliwe - razem z innymi;
- regularnego przystępowania do sakramentu pojednania.

16. Członkowie Wspólnoty Emmanuel zobowiązują się do udziału w życiu wspólnotowym, w którego centrum znajdują się adoracja, współodczuwanie i ewangelizacja.

Życie wspólnotowe odpowiada wymaganiom życia codziennego w świecie i osobistej sytuacji każdego z członków Wspólnoty.

Każdy członek Wspólnoty Emmanuel uczestniczy w domostwie. Jest to miejsce życia braterskiego, dzielenia się Słowem Bożym, uświęcenia, współodczuwania i życia apostołskiego. Rytm i formuła tych spotkań są ustalone w wewnętrznym regulaminie, zatwierdzonym przez Międzynarodową Radę Wspólnoty. Każdy uczestniczy też w comiesięcznym spotkaniu całej wspólnoty lokalnej.

17. Można tworzyć tzw. domostwa rezydencyjne. Mieszkać wspólnie mogą tylko osoby stanu wolnego tej samej płci. Osobne mieszkania, znajdujące się w tym samym budynku, uważa się za odrębne miejsca zamieszkiwania.

18. Każdy z członków Wspólnoty przyjmuje kierunki działania, proponowane przez Moderatera Generalnego i Międzynarodową Radę Wspólnoty i zgodnie z nimi, w miarę swoich możliwości, podejmuje dzieła apostołskie oraz służby, proponowane przez Wspólnotę.

19. Każdy z członków korzysta z modlitwy i rady braci. Każdy wybiera dowolnie swojego spowiednika czy kierownika duchowego, nie obowiązuje w tym zakresie wspólnotowa dyscyplina. Na drodze we Wspólnocie, każdej z osób towarzyszy brat lub siostra, przy czym nie może to być lokalny odpowiedzialny za Wspólnotę. Wybór lub akceptacja proponowanej osoby towarzyszącej odbywa się po uzgodnieniu z lokalnymi odpowiedzialnymi za Wspólnotę. Musi to być osoba tej samej płci. Obowiązuje ją zasada całkowitej dyskrecji.

20. W zależności od możliwości i obowiązków rodzinnych, każdy przekazuje słuszną sumę, określając w wolności jej wysokość, ze względu na potrzeby związane z życiem wspólnotowym i podejmowanymi dziełami apostołskimi.

⁸ Por. kk.904/KPK i 378/KKKW.

21. Wspólnota proponuje swoim członkom formację biblijną, teologiczną i duchową, w duchu Soboru Watykańskiego II, z uwzględnieniem tradycji różnych obrządków⁹, zgodnie z nauczaniem Kościoła. Wspólnota wspiera ich, zgodnie ze swym charyzmatem, w pogłębianiu życia duchowego - kontemplacyjnego i aktywnego.

22. Cała Wspólnota jest misyjna. Niektórzy jej członkowie mogą, na własną prośbę lub przynajmniej podejmując wolną decyzję, zostać wysłani do innych diecezji lub krajów.

DYSPOZYCJE SZCZEGÓŁOWE

IV. DYSPOZYCJE DOTYCZĄCE OSÓB DUCHOWNYCH

23. Prawdziwa komunia między kapłaństwem powszechnym wiernych i kapłaństwem służebnym, przeżywana w duchu komplementarności stanów życia, stanowi zasadniczy aspekt charyzmatu Wspólnoty Emmanuel (por. Preambuła, c). Przynależność duchownych do Wspólnoty ma zasadnicze znaczenie w życiu wszystkich jej członków, ze względu na wspólne powołanie do świętości i ewangelizacji. Duchowni i świeccy stanowią razem jedno ciało misyjne w służbie Kościoła.

Kapłani i diakoni Wspólnoty Emmanuel są zaangażowani we Wspólnotę Emmanuel i konsekrowani w Bractwie Jezusowym. Powinni należeć do Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel, które jest publicznym międzynarodowym stowarzyszeniem kleryckim, erygowanym przez Kongregację ds. Duchowieństwa.

Klerycy są konsekrowani w Bractwie Jezusowym lub na drodze do konsekracji.

24. Duchowni mają takie same prawa i obowiązki jak inni członkowie: życie braterskie, kontemplacyjne i apostołskie wraz z adoracją i celebracją Eucharystii (Boskiej Liturgii) zgodnie z ich obrządkiem, poranną modlitwą uwielbienia - w miarę możliwości wspólnotową, akompaniament, udział w domostwie i spotkaniach Wspólnoty, oddawanie słusznej sumy pieniędzy, przyjmowanie kierunków działania, wskazywanych przez Moderatorkę Generalną i Międzynarodową Radę, udział w działalności apostołskiej i służbach Wspólnoty (art.14-22).

Życie braterskie, dzielone z osobami innych stanów życia, jest dla księży - członków Wspólnoty, źródłem nieustannego ożywienia ich posługi kapłańskiej, niezbędnym wsparciem w zachowywaniu dyscypliny kościelnej w wierności Kościołowi i pomocą w rozwijaniu daru duchowego ojcostwa (por. *Pastores dabo vobis*, 68; Statuty Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel (SSKWE)¹⁰, art.3).

25. Odpowiedzialny za duchownych Wspólnoty Emmanuel jest nominowany przez Kongregację ds. Duchowieństwa (por. kk. 158-163 i 317 §1/KPK), w oparciu o listę trzech kandydatów, zaproponowanych przez Moderatorkę Generalną Wspólnoty Emmanuel, w porządku wynikającym z jego preferencji, z pisemną prezentacją każdego kandydata, a w przypadku kandydatów nieinkardynowanych w Stowarzyszeniu Kleryckim, z pisemną zgodą Ordynariusza na ewentualną nominację, która wiąże się z zaangażowaniem w Stowarzyszeniu

⁹ Zgodnie z kk. 40, 403, 405, 576§1/KKKW, z zachowaniem własnego obrządku wschodniego.

¹⁰ SSKWE - Statuty Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel

w pełnym wymiarze czasu. Listę ustala Moderator Generalny Wspólnoty, za zgodą Rady Stowarzyszenia Kleryckiego, podjętą większością 2/3 głosów (SSKWE, art. 17-1°).

Odpowiedzialny za duchownych wchodzi do Międzynarodowej Rady z urzędu, gdzie zasiada jako członek nadliczbowy, z prawem głosu, podczas pełnienia swojej funkcji. Uczestniczy w sprawowaniu władzy we Wspólnocie.

Kapłan delegowany do formacji duchownych jest mianowany przez odpowiedzialnego za duchownych za zgodą Rady Stowarzyszenia Kleryckiego, po obowiązkowym wysłuchaniu opinii Moderadora Generalnego Wspólnoty Emmanuel, na okres pięciu lat, z jednokrotnym odnowieniem mandatu (por. SSKWE, art. 18-2°). Jest członkiem z urzędu Międzynarodowej Rady Wspólnoty Emmanuel, w której zasiada, z prawem do głosu, przez czas trwania swojej służby.

26. Duchowni mogą być inkardynowani w diecezji (por. SSKWE, Preambuła, g i art.15) lub w Stowarzyszeniu Kleryckim Wspólnoty Emmanuel (por. SSKWE, Preambuła, g i art. 14).

27. Duchowni już inkardynowani w diecezji mogą podjąć zaangażowanie we Wspólnocie jako duchowni stowarzyszeni (por. art.7), otrzymawszy pisemną zgodę swojego biskupa. Nie podejmują drogi w Bractwie Jezusowym i nie są członkami Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel (por. SSKWE, art.8). Wewnętrzny regulamin precyzuje zasady, na jakich podejmują to zaangażowanie.

Duchowni stowarzyszeni, po pewnym czasie wspólnej drogi i rozeznania we Wspólnocie, mogą wyrazić chęć podjęcia zaangażowania we Wspólnocie Emmanuel i konsekracji w Bractwie:

- za pisemną zgodą swojego biskupa,
- za wspólnym porozumieniem Moderadora Generalnego Wspólnoty i odpowiedzialnego za duchownych.

Duchowny, który podejmuje zaangażowanie jako pełnoprawny członek Wspólnoty Emmanuel i konsekrację w Bractwie Jezusowym, wstępuje do Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel. Porozumienie zawarte z diecezją duchownego określi zasady sprawowania jego posługi, uwzględniające przynależność do Stowarzyszenia Kleryckiego i do Wspólnoty (por. SSKWE, art.15).

28. W skład Kolegium Jedności wchodzi Rada Wspólnoty i Rada Stowarzyszenia Kleryckiego. Zwoływane przez Moderadora Generalnego Wspólnoty, Kolegium zbiera się zwykle przynajmniej raz do roku. Bada kwestie i formułuje opinie dotyczące jedności obu stowarzyszeń i wspólnych misji, w wierności charyzmatowi Wspólnoty Emmanuel. Postanowienia są przyjmowane większością dwóch trzecich głosów (por. SSKWE, art. 19). Jego zgoda jest niezbędna, by Moderator Generalny i odpowiedzialny za duchownych mogli mianować ekonoma (por. art. 36). Moderator Generalny przewodniczy obradom Kolegium Jedności.

V. SZCZEGÓLNE DYSPOZYCJE DOTYCZĄCE CELIBATU DLA KRÓLESTWA

29. Kobiety i mężczyźni, świeccy członkowie Wspólnoty Emmanuel, na drodze w Bractwie Jezusowym, mogą otrzymać łaskę całkowitego daru z siebie w celibacie dla Królestwa, by oddać się pełniej adoracji, współodczuwaniu i ewangelizacji. Zobowiązanie do życia w celibacie wiąże się z praktykowaniem rad ewangelicznych, z duchem ubóstwa i dyspozycyjności. Zobowiązania podejmowane są we Wspólnocie Emmanuel, w czasie rekolekcji Bractwa Jezusowego.

30. Reguła życia, zatwierdzona przez Międzynarodową Radę Wspólnoty i Radę Bractwa Jezusowego precyzuje szczegółowe dyspozycje właściwe dla tego stanu życia, osobno dla kobiet i osobno dla mężczyzn.

31. Droga do podjęcia zobowiązania do życia w celibacie dla Królestwa we Wspólnocie Emmanuel i Bractwie Jezusowym zawiera czas próbny, którego długość określona jest w regule życia. Zobowiązanie do życia w celibacie dla Królestwa jest podejmowane po okresie próbnym na trzy lata, co można powtórzyć. Po nim może nastąpić zobowiązanie definitywne, poprzedzone konsekracją w Bractwie. Bracia i siostry ze Wspólnoty Emmanuel i Bractwa Jezusowego są pierwszymi świadkami tego zobowiązania. Przyrzekają otaczać szacunkiem i wspierać w jej drodze osobę, która je podjęła.

32. Z inicjatywy Moderatorsa Generalnego Międzynarodowa Rada wybiera spośród siostr i braci żyjących w celibacie dla Królestwa, odpowiednio - kobietę i mężczyznę, odpowiedzialnych za specyficzne kwestie dotyczące stanu życia kobiet i mężczyzn w celibacie dla Królestwa. Uczestniczą oni z urzędu w spotkaniach Międzynarodowej Rady (por. art. 38). Czas pełnienia tej funkcji wynosi pięć lat i może być jednokrotnie przedłużony. Może także zostać zakończony na tych samych warunkach.

Odpowiedzialni czuwają nad tym, by osoby powołane do celibatu dla Królestwa we Wspólnocie przeżywały swoje powołanie, pogłębiając jego wymiary - ludzki i duchowy, o których mowa jest w regułach dotyczących tego stanu życia (por. art. 30).

VI. WŁADZE

DYSPOZYCJE OGÓLNE

33. Wspólnotą Emmanuel kieruje Moderator Generalny we współpracy z Międzynarodową Radą Wspólnoty, Radą Bractwa Jezusowego (por. art. 48-49) i Międzynarodowym Biurem (por. art. 43).

Wymienione ciała stanowią międzynarodową władzę Wspólnoty. Odpowiadają one za dobro całej Wspólnoty i każdego jej członka, w sposób szczególny zaś strzegą charyzmatu Emmanuela.

Międzynarodowy Komitet Doradczy oraz Komitety Doradcze stref powstają zgodnie z zasadami opisanymi w artykule 46.

Międzynarodowa Rada i Moderator Generalny są wybierani przez Kolegium Modlitwy i Wyborów (por. art. 35 i 47).

MODERATOR GENERALNY

34. Moderator Generalny kieruje Wspólnotą. Jest odpowiedzialny za jej właściwe działanie. Dbą o uświęcenie osób, koordynuje życie wspólnotowe i ewangelizację. Reprezentuje Wspólnotę wobec władz duchownych i świeckich. Przewodniczy Międzynarodowej Radzie Wspólnoty, Radzie Bractwa Jezusowego, jest zwierzchnikiem Międzynarodowego Biura i Kolegium Jedności.

35. Moderator Generalny jest wybierany przez Kolegium Modlitwy i Wyborów większością dwóch trzecich głosów, na pięcioletni mandat, który może być jednokrotnie odnowiony. Jest wybierany spośród osób świeckich, konsekrowanych w Bractwie Jezusowym, które są członkami następujących instancji:

- nowo wybranej Międzynarodowej Rady;
- Międzynarodowego Biura kończącego swą kadencję;
- Rady Bractwa Jezusowego.

Moderator Generalny kończący kadencję, który sprawował mandat jednokrotnie, może zostać ponownie wybrany, nawet jeśli nie jest członkiem wyżej wymienionych instancji.

Wybór musi zostać zatwierdzony przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia, zgodnie z kanonem 317 §1 KPK. Po skończeniu sprawowania funkcji, Moderator Generalny nie może zasiadać dalej w Międzynarodowej Radzie Wspólnoty. Gdyby został wybrany do Rady, jego mandat wygasa z mocy prawa. Zostaje zastąpiony przez pierwszą osobę z listy, z najwyższą liczbą głosów (por. art. 38).

Moderator Generalny może zrezygnować ze służby przed upływem końca swojego mandatu, jeśli uzna, że nie jest już w stanie wypełniać swojej funkcji. W takim przypadku, zgodnie z warunkami przedstawionymi powyżej, Kolegium Modlitwy i Wyborów powinno przeprowadzić wybory nowego Moderadora Generalnego na czas pozostający do końca mandatu jego poprzednika.

W przypadku poważnego uchybienia w zakresie godnego pełnienia funkcji, uczciwości oraz obyczajowości, Międzynarodowa Rada Wspólnoty i Rada Bractwa mogą zebrać się, by odwołać Moderatera Generalnego większością czterech piątych głosów. Podobne postępowanie obowiązuje w przypadku, gdy Moderator Generalny w trakcie pełnienia mandatu nie może sprawować swej funkcji ze względu na stan fizyczny lub psychiczny. W takich sytuacjach, Kolegium Modlitwy i Wyborów powinno przeprowadzić Wybory nowego Moderatera Generalnego na czas, który pozostaje do końca mandatu jego poprzednika.

Odwołanie Moderatera Generalnego i wybór jego następcy muszą zostać zatwierdzone przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia (k. 317 §1 /KPK).

36. Moderator Generalny sprawuje władzę w sposób bezpośredni, po zasięgnięciu opinii lub uzyskaniu zgody Rady (por. art. 41 i 42) albo deleguje władzę. Delegacja specjalna, dotycząca konkretnego zadania może zostać przekazana na piśmie. Delegacja ogólna, dotycząca zespołu zadań lub misji pasterskiej, musi zostać przedstawiona na piśmie i uzyskać akceptację Międzynarodowej Rady (art. 41). Osoba, która została delegowana, nie może przekazać powierzonej sobie władzy bez zgody Moderatera Generalnego.

Międzynarodowa Rada, pod przewodnictwem Moderatera Generalnego, może delegować niektóre ze swych odpowiedzialności radom lub biurom lokalnym, jeśli jest to konieczne.

W zakresie zarządzania dobrami, Moderator Generalny korzysta ze wsparcia ekonoma, który jest powoływany przez Moderatera Generalnego Wspólnoty i odpowiedzialnego za duchownych, za zgodą Kolegium Jedności, większością dwóch trzecich głosów (por. SSKWE, art. 34). Ekonom uczestniczy w spotkaniach Rady jako uprawniony do głosowania.

37. Odpowiedzialny za duchownych jest mianowany przez Kongregację ds. Duchowieństwa w oparciu o propozycję Moderatera Generalnego Wspólnoty, zgodnie z zasadami zawartymi w artykule 25 niniejszych Statutów.

MIĘDZYNARODOWA RADA WSPÓLNOTY EMMANUEL

38. Składa się z:

- piętnastu wybranych członków tytułarnych;
- pięciu członków z mocy prawa;
- pięciu wybranych członków uzupełniających.

Członkowie są wybierani na pięć lat spośród członków zaangażowanych we Wspólnocie Emmanuel, konsekrowanych w Bractwie Jezusowym, należących do Kolegium Modlitwy i Wyborów (por. art. 47). Przyjmują mandat w wolności. Mandaty mogą być odnawiane tylko raz.

Członkowie wchodzący do Rady z mocy prawa to:

- odpowiedzialny za duchownych, mianowany przez Kongregację ds. Duchowieństwa (por. SSKWE, art. 17-1°);
- kapłan odpowiedzialny za formację Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel, mianowany przez odpowiedzialnego za duchownych, za zgodą jego Rady (por. SSKWE, art. 18-2°);

- kobieta odpowiedzialna za kwestie związane z celibatem dla Królestwa Bożego kobiet, wybrana przez Międzynarodową Radę Wspólnoty, w oparciu o propozycję Moderatora Generalnego (por. art.32);
- mężczyzna odpowiedzialny za kwestie związane z celibatem dla Królestwa Bożego mężczyzn, wybierany przez Międzynarodową Radę Wspólnoty, w oparciu o propozycję Moderatora Generalnego (por. art.32);
- ekonom, wybierany wspólnie przez Moderatora Generalnego i odpowiedzialnego za duchownych, za zgodą Kolegium Jedności (por. art. 28).

Członkowie uzupełniający nie zasiadają w Radzie. Mają oni zastąpić, w razie potrzeby, wybranych członków tytułarnych, którzy rezygnują ze swojej funkcji w trakcie pełnienia mandatu. Ich nazwiska znajdują się na liście w porządku malejącym, zgodnie z otrzymaną liczbą głosów, z ostatnich wyborów przeprowadzonych przez Kolegium Modlitwy i Wyborów. Wybrani członkowie tytułarni oraz członkowie z mocy prawa są uprawnieni do głosowania.

39. Rada Wspólnoty i Moderator Generalny określają ogólne kierunki odnośnie życia, apostołatu i formacji Wspólnoty, zgodnie z jej charyzmatem. Rada jest gwarantem komunii i solidarności we Wspólnocie. Moderator Generalny zwołuje ją przynajmniej cztery razy w roku.

40. Działanie Rady lub mówiąc szerzej, międzynarodowej władzy Wspólnoty, jest przedmiotem wewnętrznego regulaminu, zatwierdzanego przez Rady Wspólnoty i Bractwa.

Porządek dnia podczas spotkania Międzynarodowej Rady jest ustalany przez Moderatora Generalnego.

41. Zgoda Międzynarodowej Rady Wspólnoty jest wymagana, by Moderator Generalny mógł:

- stworzyć Międzynarodowe Biuro;
- określić i zmodyfikować strefy;
- przyjąć regulaminy wewnętrzne, wzmiankowane w niniejszych Statutach;
- zaakceptować zobowiązanie do życia w celibacie;
- zawierać jakiegokolwiek umowy, które zobowiązują Wspólnotę długoterminowo, a nie wchodzą w zakres kompetencji Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel;
- mianować, zatwierdzać lub przedłużać służbę delegatów Moderatora Generalnego, odpowiedzialnych za duże służby apostołskie, duchowe lub materialne;
- powierzać komuś na stałe część swoich uprawnień;
- mianować ekonoma;
- zatwierdzać budżet i bilans roczny;
- podejmować ważne decyzje dotyczące majątku: akty dyspozycji i nadzwyczajne akty administracyjne.

Po każdym z zebrań, Międzynarodowa Rada przekazuje Radzie Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel sprawozdanie z powziętych decyzji.

42. Opinia Rady Wspólnoty wymagana jest w przypadku, gdy Moderator Generalny:

- zatwierdza biura stref;
- mianuje niewybranych członków Międzynarodowego Komitetu Doradczego;
- zwołuje Komitet Doradczy i ustala porządek obrad;

- zwołuje Kolegium Modlitwy i Wyborów.

Opinia Rady Wspólnoty jest także wymagana, przy podejmowaniu decyzji o przyjęciu kandydatów do kapłaństwa, którzy mają być inkardynowani w Stowarzyszeniu Kleryckim Wspólnoty Emmanuel lub o przyjęciu kapłanów proszących o inkardynację w Stowarzyszeniu.

MIĘDZYNARODOWE BIURO

43. Moderator Generalny tworzy za zgodą Rady, Międzynarodowe Biuro, które ma towarzyszyć mu w codziennym sprawowaniu władzy we Wspólnocie. Na czele Biura stoi Moderator Generalny. W skład Biura wchodzi: odpowiedzialny za duchownych (por. art. 25 i 37), odpowiedzialni za kwestie związane z celibatem dla Królestwa (por. art. 38), delegaci Moderators Generalnego na strefy (por. art. 45), ekonom (por. art. 36) i odpowiedzialni za duże służby na poziomie centralnym, mianowani przez Międzynarodową Radę (por. art. 41). Biuro Międzynarodowe wspomaga Moderators Generalnego w codziennym kierowaniu Wspólnotą, w koordynacji działania poszczególnych lokalnych instancji władzy i w przygotowywaniu dokumentów, które mają być przedłożone Radzie (por. art. 41 i 42).

DELEGOWANIE WŁADZY NA POZIOMIE LOKALNYM: STREFY I PROWINCJE

44. Wspólnotowe strefy są określane przez Moderators Generalnego, za zgodą Rady, w zależności od liczby osób, miejsc misji i stopnia rozwoju Wspólnoty. Strefy podzielone są na prowincje. Organizacja stref i prowincji jest określona za pomocą wewnętrznego regulaminu, zatwierdzonego przez Radę.

45. Delegat Moderators Generalnego na strefę jest mianowany przez Moderators za zgodą Rady. Sprawuje odpowiedzialność delegowaną mu przez Moderators Generalnego, któremu zdaje wiernie sprawozdanie ze swojej misji. Jest to osoba konsekrowana w Bractwie Jezusowym. Delegowana władzy kończy się wraz z wygaśnięciem mandatu Moderators Generalnego. Delegat Moderators może zakończyć pełnienie swojej misji wcześniej, w wyniku dymisji lub odwołania przez Moderators, za zgodą Międzynarodowej Rady.

Delegat Moderators Generalnego pracuje ze swoim biurem i regularnie zasięga opinii członków Wspólnoty, konsekrowanych w Bractwie Jezusowym. Odpowiada, wraz ze swoim biurem, za animowanie życia Wspólnoty i Bractwa w powierzonej mu strefie. Czuwa poprzez lokalnych odpowiedzialnych nad realizacją takich działań jak: towarzyszenie poszczególnym osobom, działalność apostołska i formacja, proponowana przez Międzynarodową Radę.

Przyjmuje, za zgodą Biura, zaangażowania we Wspólnocie.

Działa w łączności z Moderatorem, pod jego kontrolą i składa mu regularnie sprawozdania. Podlegając zwierzchnictwu Moderators Generalnego, pracuje w jedności z innymi strefami. Jest również w stałym kontakcie z biskupami lub ordynariuszami strefy.

Delegaci Moderators Generalnego nie mogą pełnić funkcji członków Międzynarodowej Rady. Jeśli członek Rady zgodzi się pełnić funkcję delegata na strefę, rezygnuje z udziału w Radzie. Jego miejsce zajmuje wówczas pierwszy z listy członków uzupełniających, uporządkowanych

według liczby głosów (por. art. 38). Delegaci Moderatora Generalnego biorą udział w spotkaniach Międzynarodowej Rady, bez prawa głosu, zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

Międzynarodowe władze Wspólnoty mają możliwość ingerencji w zarządzanie strefą, prowincją lub inną jednostką geograficzną, gdy chodzi o dobro osób, dzieła apostołskie, relacje z Kościołem i wierność charyzmatowi Wspólnoty, a także, w kwestii współdziałania strefy, w duchu solidarności, z całą Wspólnotą.

KOMITETY DORADCZE STREF I KOMITET MIĘDZYNARODOWY DORADCZY

46. 1°) Wspólnota posiada instancję doradczą, podlegającą Moderatorowi Generalnemu. Składa się ona z Międzynarodowego Komitetu Doradczego i Komitetów Doradczych stref.

Trzy czwarte członków każdego Komitetu Doradczego to członkowie wyłonieni w wyniku wyborów. Pozostali członkowie Międzynarodowego Komitetu Doradczego są mianowani przez Moderatora Generalnego, po zasięgnięciu opinii Rady. Mianowani członkowie każdego z Komitetów Doradczych stref są powoływani przez delegata Moderatora na strefę, po zasięgnięciu opinii Biura strefy i za zgodą Moderatora Generalnego. Członkowie komitetów otrzymują mandat na pięć lat.

2°) Członkowie Komitetu Doradczego strefy wybierani są spośród osób zaangażowanych we Wspólnocie, które są konsekrowane lub na etapie próbnym w Bractwie Jezusowym. Członkowie Międzynarodowego Komitetu Doradczego wybierani są spośród członków Komitetu Doradczego strefy lub Biura strefy.

Liczba osób do wybrania, które wchodzi do Międzynarodowego Komitetu Doradczego i Komitetów Doradczych strefy jest ustalana przez Radę, proporcjonalnie do liczby zaangażowanych. Międzynarodowy Komitet Doradczy składa się ze stu osób.

Wybory mają dwa etapy:

- osoby zaangażowane z każdej strefy wybierają członków Komitetu Doradczego strefy;
- członkowie Komitetów Doradczych stref i Biur stref wybierają członków Międzynarodowego Komitetu Doradczego.

Czas wyborów jest ustalany przez Międzynarodową Radę. Proces wyborczy przebiega według wewnętrznego regulaminu zatwierdzonego przez Międzynarodową Radę Wspólnoty i Radę Bractwa Jezusowego, w którym Rady te mogą wprowadzać co pewien czas zmiany.

3°) Komitety Doradcze są zapraszane przez Moderatora Generalnego do refleksji razem z Międzynarodową Radą nad kwestiami dotyczącymi życia i przyszłości Wspólnoty. W tym celu dzielą się swoją wiedzą, korzystają z przekazanych im informacji, analizują zagadnienia, o zbadanie których zostali poproszeni, przedstawiają swoją opinię na zadane im tematy. Nie mają prawa głosu ani udziału we władzy.

4°) Moderator Generalny ma obowiązek zwrócić się do Komitetu Doradczego w sprawie zaopiniowania zmian w Statutach.

5°) Komitety Doradcze zbierają się z inicjatywy Moderatora Generalnego. Delegat Moderatora Generalnego na strefę i jego biuro uczestniczą w zebraniach Komitetu

Doradczego strefy, bierze w nich udział również Moderator Generalny i, jeśli to potrzebne, członkowie Rady.

W zebraniach Międzynarodowego Komitetu Doradczego biorą udział: Moderator Generalny, członkowie Międzynarodowej Rady i Rady Bractwa, członkowie Biura Międzynarodowego, odpowiedzialni za duże służby apostołskie, powoływani przez Radę, członkowie Rady Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel, a także delegaci odpowiedzialnego za duchownych.

KOLEGIUM MODLITWY I WYBORÓW

47. Kolegium Modlitwy i Wyborów ma na celu przeprowadzenie wyborów członków Międzynarodowej Rady Wspólnoty, a następnie Moderatorsa Generalnego, czemu towarzyszy modlitwa i rozeznawanie woli Bożej. Moderator zwołuje je w stosownym czasie.

W skład Kolegium wchodzi członkowie Międzynarodowego Komitetu Doradczego (por. art. 46), Międzynarodowej Rady Wspólnoty, Rady Bractwa Jezusowego, Biura Międzynarodowego i Rady Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel.

Wybory Moderatorsa Generalnego odbywają się jak jest to opisane w artykule 35.

Członkami Międzynarodowej Rady Wspólnoty Emmanuel mogą zostać wyłącznie członkowie Kolegium Modlitwy i Wyborów, konsekrowani w Bractwie Jezusowym.

Wyborom Rady towarzyszy modlitwa do Ducha Świętego, decyzje podejmowane są w sposób wolny i odpowiedzialny, z rozeznawaniem woli Bożej. Przedmiotem szczególnej troski są: dążenie do dobra wspólnego, komunია stanów życia, rozwój charyzmatu Wspólnoty w służbie Kościołowi, w głębokiej z Nim jedności, dynamika misyjna i reprezentacja międzynarodowa.

Całość procesu wyborczego jest opisana w regulaminie wewnętrznym, zatwierdzonym i poddawanym ewentualnej korekcie przez międzynarodową Radę Wspólnoty i Radę Bractwa Jezusowego.

VII. DYSPOZYCJE DOTYCZĄCE BRACTWA JEZUSOWEGO

48. Do kompetencji Rady Bractwa Jezusowego, podlegającego Moderatorowi Generalnemu należą wszystkie kwestie dotyczące wierności charyzmatowi Wspólnoty Emmanuel, założeń formacji i akompaniamentu, dynamizmu Bractwa i organizacji jego rekolekcji. Opinia tej Rady jest wymagana przed podjęciem etapu próbnego i konsekracji w Bractwie Jezusowym. Etapy te są opisane w regulaminie wewnętrznym, zatwierdzonym przez Radę Wspólnoty i Bractwa. Istota i ramy konsekracji oraz oddania się do dyspozycji ze względu na misje we Wspólnocie Emmanuel są przedstawione w Preambule.

49. Rada Bractwa składa się z dziewięciu członków, którzy nie wchodzi w skład Rady Międzynarodowej ani Biura Międzynarodowego. Są mianowani przez Moderatorsa Generalnego, po upływie dwóch i pół roku od jego wyboru, na pięcioletni mandat, spośród charakteryzujących się doświadczeniem, konsekrowanych członków Bractwa. Dwóch z nich

zostaje wybranych spośród członków Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel, nie należących do jego Rady.

50. Moderator Generalny może zwołać obie Rady, jeśli uzna to za potrzebne dla dobra Wspólnoty. Powinien zwoływać Radę Bractwa Jezusowego przynajmniej trzy razy w roku.

DYSPOZYCJE RÓŻNE

VIII. ODEJŚCIE ZE WSPÓLNOTY I BRACTWA

51. Nieodnowienie corocznego zaangażowania we Wspólnocie Emmanuel oznacza wystąpienie ze Wspólnoty oraz z Bractwa, jeśli było się jego członkiem. Odejście kładzie kres prawom i obowiązkom związanym z przynależnością do Wspólnoty. Decyzja ta nie uniemożliwia ewentualnego późniejszego powrotu, za zgodą Wspólnoty. W przypadku duchownych należy postąpić zgodnie z dyspozycjami z artykułów 37 i 38 Statutów Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel.

52. Zgodnie z kanonami 316 KPK i 580 KKKW członkowie, którzy odrzuciliby publicznie wiarę katolicką lub zerwaliby więź z Kościołem czy też nałożono by na nich i ogłoszono ekskomunikę, zostaną usunięci ze Wspólnoty.

Członek może być usunięty ze Wspólnoty z innych poważnych powodów - zewnętrznych, niepodważalnych i udowodnionych prawnie. Do takich przyczyn należą szczególnie zachowania, które nie przystają do zobowiązań członków Wspólnoty Emmanuel i Bractwa Jezusowego opisanych w niniejszych Statutach.

Decyzja o usunięciu musi być zawsze poprzedzona upomnieniem, wzywającym do przerwania niewłaściwego postępowania w przeciągu sześciu miesięcy. W tym czasie Moderator Generalny będzie starał się wzbudzić w danej osobie skruchę. Decyzja o usunięciu może być podjęta po upływie tego czasu, jeśli osoba nie zmienia zarzucanego jej postępowania. We wzmiankowanym powyżej czasie prawa i obowiązki członka, wypływające z jego przynależności do Wspólnoty mogą być zawieszane.

Nie może zapadnąć decyzja o usunięciu członka Wspólnoty, zanim będzie miał on możliwość udzielenia wyjaśnień Międzynarodowej Radzie i Radzie Bractwa Jezusowego, jeśli jest to osoba konsekrowana w Bractwie, z pełnym poszanowaniem prawa do obrony, zgodnie z ogólnie przyjętymi przepisami prawa kościelnego.

W każdym przypadku decyzja o usunięciu jest podejmowana przez Moderatera Generalnego, po zasięgnięciu opinii Międzynarodowej Rady Wspólnoty i Rady Bractwa Jezusowego, w przypadku osoby konsekrowanej w Bractwie.

Usunięcie pozbawia członka praw i obowiązków wypływających z przynależności do Wspólnoty.

Osoba usunięta ze Wspólnoty może odwołać się od decyzji o usunięciu do odpowiedniej Dykasterii, zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami prawa kościelnego.

Członkowie, którzy opuszczają Wspólnotę zgodnie z prawem lub którzy zostali z niej prawnie usunięci, nie mogą się od niej niczego domagać za jakąkolwiek pracę w niej wykonaną. Jednakże Wspólnota postąpi wobec takiego członka sprawiedliwie i z ewangeliczną miłością.

IX. ASYSTENT KOŚCIELNY

53. Asystent kościelny Wspólnoty Emmanuel jest mianowany przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia (k. 317 § 1 KPK), po wysłuchaniu Moderатора Generalnego. Jego mandat trwa pięć lat. Może być odnowiony kolejno cztery razy. Musi uzyskać wcześniej zgodę swojego ordynariusza (k.317 § 1 KPK).

54. Asystent kościelny towarzyszy Wspólnocie i Bractwu, troszcząc się szczególnie o życie sakramentalne, uświęcenie, formację teologiczną, biblijną i duchową, a także o ducha ewangelizacji zgodnego z charyzmatem Wspólnoty oraz o wierność Kościołowi i jego tradycjom liturgicznym. Nie bierze udziału w sprawowaniu władzy.

X. MAJĄTEK I ADMINISTROWANIE DOBRAMI WSPÓLNOTY

55. Wspólnota Emmanuel jako publiczne stowarzyszenie wiernych, posiadające osobowość prawną, jest właścicielem dóbr, które nabywa i którymi zarządza, zgodnie z celami statutowymi, pod nadzorem Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia. Wspólnota ma obowiązek przedstawiać Dykasterii roczne raporty, zgodnie z kanonem 319 KPK.

Nabywanie, zarządzanie i przenoszenie prawa własności w odniesieniu do dóbr doczesnych, które Wspólnota posiada, podlega przepisom odnoszącym się do dóbr kościelnych, zgodnie z kanonem 1257 KPK.

Moderator Generalny administruje dobrami doczesnymi Wspólnoty Emmanuel z pomocą Rady ds. Ekonomicznych. W skład tej Rady wchodzi: ekonom, jeden członek Międzynarodowej Rady, trzech członkowie Wspólnoty - specjaliści w zakresie ekonomii i finansów, mianowani przez Moderatora Generalnego za zgodą Rady (por. kk. 1279-1280 KPK). Rada ta wspiera Moderatora Generalnego i ekonoma w zarządzaniu dobrami oraz przedstawia Międzynarodowej Radzie opinie dotyczące kwestii ekonomicznych i finansowych.

Majątek Wspólnoty Emmanuel służy jej misjom, podejmowanych przez jej członków w komunii wszystkich stanów życia.

56. Każdy z członków zachowuje prawo własności i możliwość dysponowania swoimi dobrami osobistymi.

57. Każdy zobowiązuje się, w zależności od swoich możliwości i obciążeń, do dobrowolnego udziału:

1° w wydatkach na wspólne życie, o ile zachodzi taka sytuacja, (np. wspólne zamieszkiwanie);

2° we wspieraniu, w miarę możliwości, życia wspólnotowego i związanych z nim dzieł: misyjnych, apostołskich i charytatywnych.

58. Posługa duchownych pełniona we Wspólnocie jest wynagradzana finansowo przez Wspólnotę.

59. W wypadku rozwiązania lub likwidacji (por. kanon 320 KPK), pozostawione przez Wspólnotę dobra zostaną przekazane przez Radę Wspólnoty wybranemu podmiotowi, posiadającemu publiczną osobowość prawną, stawiającemu w centrum Eucharystię, o analogicznym celu apostołskim, to znaczy misyjnemu w swej istocie, oraz wiernemu Kościołowi katolickiemu, apostołskiemu i rzymskiemu, za zgodą Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia.

XI. ZMIANA STATUTÓW

60. Statuty mogą być przetłumaczone na inne języki, wersja francuska pozostaje normatywna. Zmiany wprowadzane do niniejszych Statutów muszą być zatwierdzone podczas wspólnego posiedzenia Rad Wspólnoty i Bractwa, większością dwóch trzecich głosów, po zaopiniowaniu przez Międzynarodowy Komitet Doradczy, następnie zaś należy przedstawić je do aprobaty Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia, zgodnie z kanonem 314 KPK. Zmiany pojedynczej dyspozycji Statutów Wspólnoty Emmanuel, dotyczące duchownych, muszą zostać zatwierdzone, zgodnie z procedurą zawartą w artykule 40 Statutów Stowarzyszenia Kleryckiego Wspólnoty Emmanuel.

XII. DYSPOZYCJA PRZEJŚCIOWA

Podczas wyborów w 2018 roku, członkowie Międzynarodowej Rady, którzy odbyli jeden lub dwa mandaty trzyletnie, mogą zostać ponownie wybrani tylko raz, na jeden mandat pięcioletni.

Zgodne z oryginałem złożonym w archiwach Dykasterii
Watykan, 15 sierpnia 2017

Jego Eminencja Miguel Delgado Galindo
Delegat prefekta